

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXI. Quibus malis Nestorius Macedonianos afflixerit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

præbere, omnes communi consensu ad Christi fidem se contulerunt. Exemplo igitur ad quandam Gallia civitatem profecti, postulant ab Episcopo ut Christianum baptismum suscipiant. Ille cum septem dies jejunare eos iussisset, ac fidei rudimentis instituisset, octavo tandem die baptismo donatos dimisit. Exinde fidenti animo adversus Hunnos progressi sunt: nec spes eos fessellit. Et enim rege Hunnorum cui nomen erat Optar, præ nimia ciborum ingluvie nocte quadam suffocato, Burgundiones in Hunnos duce destitutos subito irruentes, paucique plurimos aggressi, victoriam reportarunt. Cum enim ipsi tria duntaxat hominum millia essent, Hunnorum decem circiter millia interfecerunt. Ex eo tempore Burgundionum gens Christianam religionem studiosissime professâ est. Sub idem tempus Barba Arianorum Episcopus extremum diem obiit, Consulatu Theodosii tertio decimo & Valentiniani tertio, die octavo Kalendas Julii. In cuius locum substitutus est Sabbatius. Sed de his fatis.

πισεύσαι πῶς χρεῖσθ' ἑλληλύτασιν ἡγεμόνοι τε ἐν πόλει μιᾷ τῆς γαλλίας, καθ' ἑκάστησιν ὑπὸ τῷ Ἐπισκόπῳ τυχὲν χριστιανικῶν βαπτίσματ'· ὃ ἵ ἐπὶ ἐπιθ' ἡμερῶν καθ' ἡμέρας νηστεύσαι αὐτοὺς, καὶ τὴν πίσυνωτηγῆσας αὐτοὺς, τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ βαπτίσαι ἀπέλυσε· θάρραλοι οὖν ἔτοι κ' τῆς τερανῶν ἐπορεύοντο, καὶ τῆς ἐλπίδ' ἔχοντες ἡμαρῶν τῶν βασιλέως τῆς ἑνῶν ὑπὸ ἀδελφῆσας ἐν νυκτὶ διαρραγῆν· ὡς οἴματ' ἔπλασθ' ἦν, οἱ βεργουζιῶνες ἀσπληγτοῖς ἐπιτεμνόμενοι, ἐλίγοι τε πρὸς σφοδρὰ πολοὺς συμβαλόντες ἐνίκησαν· τριχίλιον μόνον, περὶ τοὺς μυρίους κατήνεγκαν· καὶ ἐξ ἐκείνου τὸ ἔθνος διαπύρως ἐχριστιανισεν ὑπὸ ἡ τρίτον τὸν χρόνον, καὶ βασιλεὺς τῆς ἁρσῶν ἐπίσκοπος ἐτελεύτησεν, ἐν ὑπατείᾳ Θεοδοσίου τὸν τρισκαδέκατον καὶ ἑαλειβιανῆ τὸ τρίτον, τῇ εἰκάδι τεταρτῆς ἰουνίου μηνός· Ἐκαθίσταται εἰς τὸν τῶν αὐτῶν σαββάτιον περὶ μὲν δὴ τέτατον, τοσαῦτα εἰρήδω.

CAPUT XXXI.

Κεφ. λα΄.

Quibus malis Nestorius Macedonios afflixerit.

Ὅσα πεινῶσαν ὑπὸ νηστείας μακροταύτη.

CAETERUM Nestorius contra morem institutumque Ecclesie se gerens, alios impulit ut ipsum in huiusmodi rebus imitarentur, quemadmodum apparet ex iis quæ sub ipso contingere. Quippe in Helleponto Antonius quidam Germanæ civitatis Episcopus, Nestorio adversus hæreticos laxienti morem gerens, Macedonios acerbè exagitare coepit, mandatum Patriarchæ defensionis loco prætexens. Et Macedoniani quidem aliquandiu vexationem eius patienter tulere. Sed posteaquam Antonius eos vehementius persequi instituit, illi tantam molestiam ferre amplius non valentes, spe salutis abjecta ad gravissimam insaniam proruperunt: & summis quibusdam hominibus qui iusticiam libidini postponebant, cum interfecerunt. Cum hoc scelus perpetrassent Macedoniani, Nestorius ex eo factò occasionem furoris sui traxit. Suavit enim Imperatoribus, ut Ecclesie illis adimerentur.

Νεσῶριος μὲντοι καθ' ἑκάστησιν ἡμέρᾳ τὸ εὐαγγέλιον ἐκκλησίᾳ παρέσταν, καὶ ἀλλοῖς ἐν τοῖς τοῖστος ἑαυτὸν μαρτυρῶν ἐποίει, ὡς τὰ ὑπὸ αὐτῷ ἡγεμόνα δέκνυσιν ἐν γερμανίᾳ γὰρ πόλει τῷ ἑλλησπόντου ἀντώνιον ἐπίσκοπον ὦν, καὶ πεινῶμενον τῇ νηστείᾳ περὶ τοὺς ἀρετικὸς ὀρμηῆ, μακεδονίαν ἐλαύνειν ἐσπούδαζε, πρὸς ὄρημα ἀπολογίας τὴν τῷ πατριάρχῳ παρῶσαν λαμβάνων οἰδὸν μακεδόνιοι, μέχρι μὲν τῶν τὸν σκυλμὸν ὑπέμενον ἐπεὶ ἡ αὐτὸς ὁ ἀντώνιος σφοδρότερον ἔσκυλλε, μετὰ τὴν φέρουσαν τὸ ἀχθῆναι εἰς χαλεπὴν ἀπόνοιαν ἵσταται ὑποπέμψαντες τε ἀνδρας ἐν δόξῃ τὸ ἀγαθὸν τῷ ἡδέον πτεμνόμενος, ἀναίρουσιν αὐτὸν τῷ τὸ μῦστον μακεδονίαν ἡγεμονίαν, ὁ νεσῶριος ὑπόψιν τῆς ἰδίας ὀρμηῆς ἔλαβε τὰ ἡγεμόνα πείθει τε τὸν κραίοντα, τὰς ἐκκλησίας αὐτῶν ἀφῆκεν.

ἀφρέθησαν οὖν ἢ τε ἐν κωνσταντίνῃ πόλει
καὶ τὴν παλαιὰν τείχος τῆς πόλεως, καὶ
ἢ ἐν κυρίῳ, καὶ ἄλλαι πολλαὶ ὧν ἔχον ἐν
τοῖς ἐν ἐλλησπόντῳ ἀγροῖς· τινες δὲ αὐτῶν
περὶ τὴν ἐκκλησίαν, τὴν ὁμοίαν
τῆς πίστεως συνθέμενοι· ἀλλὰ φιλοίοις, ὡς
φύσιν ἢ παρορμίαν, οὐκ ἐλείπει, ἐδὲ φι-
λοκίαν μάχης φασὶ καὶ νεσορίῳ τοῖσι
φιλονηκούσι· ὅτι ἐλαύνειν ἄλλους, αὐτὸν ὅτι
καθ' ἑαυτὸν τῆς ἐκκλησίας συνήπεσεν ὅτι αἰ-
τίας τοιαύτης.

A Ablatae sunt igitur illis, tum ea quam
habebant Constantinopoli, ante veteres
muros urbis regiae, tum illa quam ha-
bebant Cyzici; aliaeque plures earum
quas in vicis Hellepontii obtinebant.
Porro ex Macedonianis nonnulli Con-
substantialis fidem amplexi, ad Eccle-
siam se contulerunt. Verum ut est in
vetere proverbio, nec ebriosis vinum
unquam deficit, nec certamen contem-
ptiolo. Accidit ergo, ut Nestorius qui
alios expellere satagebat, ipse quoque
Ecclesiam exturbaretur ob hujusmodi
causam.

Κεφ. λβ΄.

B

CAP. XXXII.

Περὶ ἀναστάσιου πρεσβυτέρου, δὲ ἢ ἐκ νεσορίου αἰς τὸ
δυσσεβεῖν κατωχέσθαι.

De Anastasio Presbytero, a quo Nestorius ad
impietatem perductus est.

Σὺ γὰρ ἀπὸ ἀναστάσιου πρεσβυτέρου,
ἄμα ἀπὸ ἐκ τῆς ἀντιοχείας σαλεύς
τῶν διὰ τῆς εἰχῆς πολλῆς καὶ ἐν τοῖς
πράγμασι συμβάλῳ ἐχεῖτο· καί ποτε ἐπὶ
ἐκκλησίας ὁ ἀναστάσιος διδάσκων ἔφη, θεο-
τοῦτον τὴν μαρίαν καλεῖται μηδὲς μαρία γὰρ
αὐτῆρα πῶς ἦν ὑπὸ ἀνθρώπων ἢ θεὸν τεχθεῖν·
καὶ ἀδωάτου τῆτο ἀκρωθῆν, πολλοὺς κλη-
ρικούς τε καὶ λαϊκούς ἐν ταυτῷ πάντας ἐτάρα-
ξε· ἦσαν γὰρ παλαιὰ διδάχθῆντες θεολογίαν
τοῦ χριστοῦ, καὶ μηδ' αὐτὸν τῆς οἰκονομίας,
ὡς ἀνθρώπων χωρὶς ἐν ἐκ τῆς θεότητος, πρὸ
ἐπιφάνου τῆς ἐκ τοσούτου φανῆ λεγόμεν· εἰ
καὶ ἐκ γὰρ κατὰ σάρκα χριστὸν, ἀλλὰ
καὶ ἐκ πνεύματος καὶ, διὸ ἀφέντες τὸν
κατὰ σάρκα λόγον, ἐπιτην τελειότητα φερώ-
μεθα· ταραχῆς ἐν, ὡς ἔβλεψεν, ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ γερουσίας, ὁ νεσορίος τὸν ἀναστάσιον λό-
γον κατὰ σαυτῶν ἀπείδων· ἔγδ' ὅτι ἐλέγχθη-
σάν αὐτὸν ἐλάσθησαν τὸν παρ' αὐτῆς τιμώμε-
νον ἢ ἐπὶ συνεχώσας περὶ τῆς ἐκ-
κλησίας ἐδάσκει, φιλοεικότερον τε περὶ
αὐτῆς ἐπιτήσας ποιούμενον, καὶ πανταχῶς
τὴν λέξιν τῆς θεότητος ἐκβάλλον· διὸ τῆς
περιτῆς ἐπιτήσεως παρ' ἄλλοις ἄλλως ἐκ-
δέχθῆντες, διαίρεσις ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐγένε-
το· καὶ ὡς περ ἐν νυκτομαχίᾳ καθ' ἑαυτῶν,
οὐκ ἔστιν ταῦτα ἐλεγον, οὐκ ἦν τὰ ἕτερα συλλα-
βῆται ἐπὶ τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἠρνεῖτο νεσορίος.

E Rat familiaris Nestorii Anastasius
Presbyter, qui unā cum illo pro-
fectus fugerat Antiochia. Hunc Ne-
storius magno in honore habebat, ejus-
que consilio in rebus gerendis utebatur.
Hic igitur Anastasius quodam die cum
in Ecclesia doceret, dixit hæc verba.
Nemo Mariam vocet Deiparam. Ma-
ria enim homo fuit. Ex homine autem
Deus nasci non potest. Id ubi audi-
tum fuisset, multos tam ex clero, quam
ex plebe pariter conturbavit. Olim
enim didicerant, Christum confiteri
Deum, nec ullatenus ob susceptam hu-
manæ salutis dispensationem, cum tan-
quam hominem à divinitate sejungere;
sequentes doctrinam Apostoli ita di-
centis. Etsi Christum cognovimus se-
cundum carnem, nunc tamen non co-
gnoscimus amplius. Et iterum. Qua-
propter sermonem de Christo relin-
quentes, ad perfectionem contenda-
mus. Cum ergo hac de re tumultus, uti
dixi, in Ecclesia ortus esset, Nestorius
dictum Anastasii confirmare studens:
nolebat enim eum quem ipse tanti fa-
ceret, ut impie loquentem coargui-
ipse de hac controversia subinde in
Ecclesia differuit: quaestiones ea de
re pervicaciter proponens, & vo-
cem Deiparæ perpetuo rejiciens. Pro-
inde cum hæc quaestio ab aliis aliter
excepta esset, dissidium ortum est in
Ecclesia. Ac veluti in nocturna qua-
dam pugna temere dimicantes, modo
hæc, modo illa dicebant, idem affir-
mantes pariter & negantes. Nestorium
Aaa iij